

365

прича
о
ЖИВОТИЊАМА

SezamBook

Зрењанин, 2023

Наслов оригинала
365 HISTORIAS DE ANIMALES
365 ПРИЧА О ЖИВОТИЊАМА

Copyright © EDICIONES SALDAÑA – ESPAÑA
Copyright © SEZAM BOOK, 2023

Издавач
Sezam book, Зрењанин

За издавача
Бранко Буквић

Уредник
Јасмина Буквић

Преводилац
Нела Трошт-Маџиев

Лектура и коректура
Светлана Стојков

Техничка припрема
Александар Петровић

Штампа
Графостил, Крагујевац

Пласман:
Тел/факс: 011/32-85-205; 065/62-42-471

www.sezambook.rs
sezambook@gmail.com

Тираж: 1.000

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд
821-36(082.2)
ТРИСТА шездесет пет прича
365 прича о животињама / [уредник Јасмина Буквић] ;
[преводилац Нела Трошт-Маџиев]. - Зрењанин : Sezam book,
2023 (Крагујевац : Графостил). - 188 стр. : илустр. ; 24cm
Превод дела: 365 historias de animales. - Тираж 1.000.
ISBN 978-86-6105-269-9
1. Гл. ств. насл.
COBISS.SR-ID 110163465

1. јануар

Нова година

Први дан у години био је у сваком шумском дому посебно важан празник. Сви су провели ноћ прекрштених прстију.

„Када прекрстиш прсте, мораш нешто да пожелиш. Погледај у небо и, ако видиш звезду како сија, знаћеш да ће ти се жеља у овој години испунити“, казала је мама малом мишу Миши.

Миша је прекрстио прсте и пожелео да има много другара са којима би могао да се игра. Погледао је у небо и видео сјајну звезду. Од тада, сваког првог у години прекрсти прсте и нешто пожели. И то се увек оствари.

2. јануар

Прождрљиве веверице

Зоки и Боки су биле две несташне веверице које су веома волеле да једу. Стално су биле гладне. Једнога дана, док су шетале шумом, угледале су дрво ораха, чије плодове су много волеле! Авај, најсласније орахе нису могле да дохвате. Зоки је погнуте главе ходао тамо-амо између грмља и одједном се сетио.

„Срушићемо дрво и онда можемо да поједемо ораха колико год желимо!”

Боки му је помогао да изглође дрво. Орах је пао на земљу и веверице су са дрвета покупиле баш све плодове.

Када су се Зоки и Боки најзад најели ораха, пришла им је стара сова и изгрдила их.

„Зар не знате колико је потребно ораху да израсте? Срушили сте дрво само зато што сте хтели да једете орахе које то дрво више никада неће родити. Баш сте неодговорни!”

Зоки и Боки се погледаше. Сова је имала право. Отишли су тужни и замишљени.

„Хајде да посадимо друго дрво”, рекао је Зоки.

Тако су и урадили. Посадили су дрво и заливали га сваког дана.

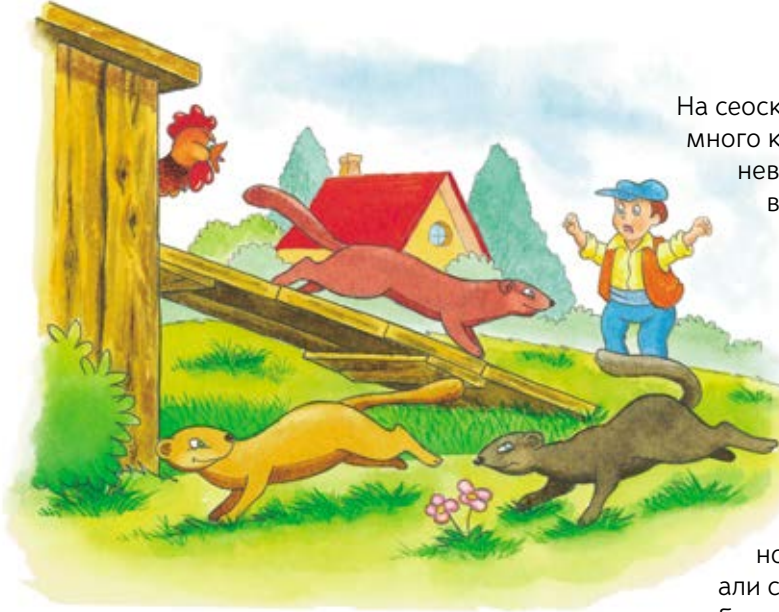
3. јануар

Зоки и Боки су се посвађали

4. јануар

Куне

На сеоском имању изродило се много куница. Биле су веома неваљале и сељаку су временом дозлогрдиле њихови несташлуци.

„Узнемиравате моје кокошке! Доста ми је тога”, рекао је једног дана.

„Продаћу вас и за ваша крзна добити лепе паре.”

Када су то чуле, куне побегну једне ноћи. Сада живе у шуми, али су морале много да раде да би усред зиме изградиле кућу. Међутим, срећне су јер нико не може да их прода.

5. јануар

Долазе три мудраца са Истока!

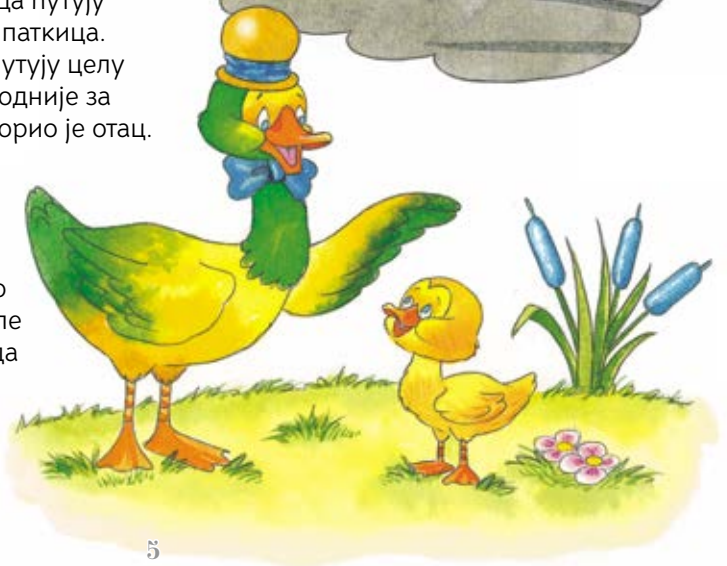
Сваке године, три мудраца са Истока долазе у домове широм света.

„Тата, зашто три мудраца путују на камилама?”, упитала је паткица.

„Пошто морају да пропутују целу пустињу, камиле су најпогодније за тако тежак задатак”, одговорио је отац.

„Тата, а како поделе дарове у једном једином дану?”, упорна је била паткица.

„Види, дете моје, пошто су три мудраца, они поделе посао. Поред тога, немој да заборавиш да су мудраци свети. Зато могу да постигну све што намеравају.”

6. јануар

Птичица тражи уточиште

Једног зимског дана, усред шуме, појавила се птичица. Било је хладно и мирисало је на снег. Птичица је плакала од туге, хладноће и страха.

Одједном се појави храбри вепар. Погледао је птичицу и рекао јој:

„Немој плакати! То ти ништа неће помоћи. Буди снажна као ја. И престани да плачеш, јер сметаш свим становницима шуме!”

Птичица је још више заплакала. Вепар се удаљио, а није јој помогао. Птичица је пожелела да буде снажна и храбра као вепар.

7. јануар

Медвед и птичица

Птичица је била веома гладна и сувише слаба да би могла да полети. Наишао је медвед и сажалио се на птичицу.

„Јаднице!”, рекао је медвед. „Помоћи ћу ти. Ускоро ће почети да пада снег и не би било добро да те покрију пахуље.”

Медвед је ухватио птичицу својим шапама и спустио је на најудобнију грану на дрвету. Птичица није могла ништа да каже. Била је на измаку снаге, али се ипак осмехнула. Тако је захвалила медведу за помоћ.

„Кад би сви били тако добри како медвед”, помислила је.

8. јануар

Птичица се угнездила на дрвету

Дошла је зима и почео је да пада снег. Птичица није осећала хладноћу, јер ју је штитила грана на којој је живела. Једног јутра чула је гласан плач. Упитала је дрво: „Ко то плаче?”

„Одавде видим једног вепра. Веома је велик и чини ми се да много пати.” Птичица је покушала да полети. Коначно јој је пошло за руком да се удаљи неколико метара и види шта се дешава. Вепар је упао у замку и тешко повредио предњу ногу.

Птичица је одлетела до медведа који је већ почео свој зимски сан. Молила га је за помоћ и медвед је отишао код вепра и спасао га.

Вепар је био неизмерно срећан што се коначно ослободио замке.

„Хвала!”, рекао је медведу.

„Боље се захвали птичици”, одговорио му је медвед.

Вепар је ућутао. Захвалан је био птичици према којој се пре неколико дана ружно понашао. Сада је она постала његов спасавац.

„Одједном сам чула да неко плаче и помислила да му је потребна помоћ. Твој плач нас је упозорио да си у невољи. Сада видиш да се некад исплати плакати.”

9. јануар

Захвални вепар

10. јануар

Паук и мува

Грета је била дрска мува. Страшно је волела да љути паука који је мирно живео на својој мрежи.

„Пауче, не знам зашто се толико трудиш и радиш. Боље да се прошетамо.“

Паук је муву само безвољно погледао и Грета је почела да лети око њега.

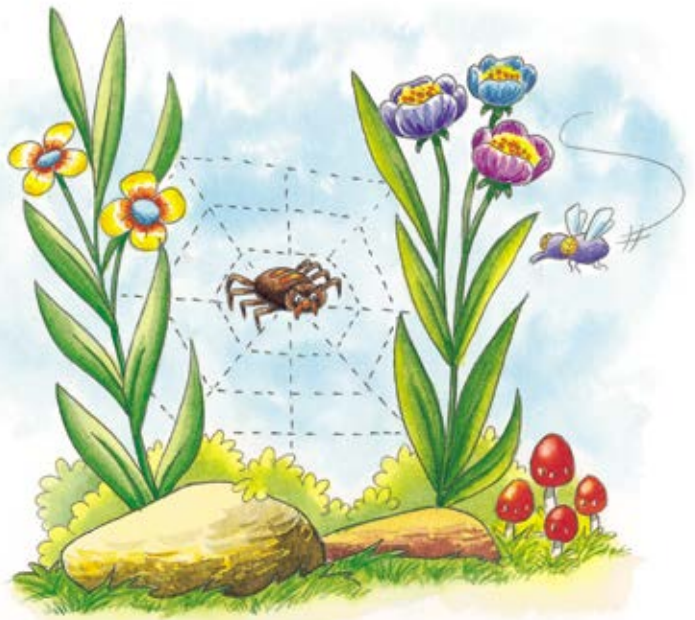
„Ах, па наравно, каква штета! Ти не можеш да летиш!“, смејала се Грета.

„Остави ме на миру!“, одвратио је паук.

Једнога дана налет ветра је Грету однео право у паукову мрежу, где је остала заробљена.

„Упомоћ!“, повикала је.

Паук је попреко погледао муву и помислио на гозбу која га чека.

11. јануар

Зец и корњача

Зец се стално подсмевао корњачи. „Спора си, склони ми се с пута јер немам времена да те чекам!“

Корњача, којој је досадило подсмевање, одврати:

„Хајде да се такмичимо! Ко први стигне до старог моста, победник је.“

Зец се смејао њеном предлогу. Ко би и на тренутак помислио да ће да победи корњача?

Сова је дала знак за старт и зец је потрчао свом снагом. Корњача се кретала толико споро да је зец на пола пута одлучио да се одмори. Пробудио се управо у тренутку када је корњача стигла на циљ. Зец се од тада више није подсмевао корњачи.

